

การทำสุดยอดลีนทดตัวได้ด้วยความร้อนโดยการฉายรังสีแกมมา

นาย ธรรมชัย อิทธิพนธุ์นกร

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานิวเคลียร์เทคโนโลยี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2539

ISBN 974-634-887-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FABRICATION OF A POLYETHYLENE HEAT-SHRINKABLE MATERIAL
BY GAMMA IRRADIATION

Mr Thawatchai Itthipoonthanakorn

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the degree of Master of Engineering

Department of Nuclear Technology

Chulalongkorn University

1996

ISBN 974-634-887-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การทำวัสดุโพลีเอทิลีนหดตัวได้ด้วยความร้อน
โดยการฉาบรังสีแกมนา
โดย นาย ธรรมชัย อิทธิพูนธนกร
ภาควิชา นิวเคลียร์เทคโนโลยี
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชยากริต ศิริอุปถัมภ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ มนันต์ย์ ช้อนสุข

บันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^ก
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบันทึกวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ ฤกษ์สุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นเรศร์ จันทน์ขาว)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชยากริต ศิริอุปถัมภ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ มนันต์ย์ ช้อนสุข)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ศิริวัฒนา บัญชรเทวฤกุล)

วิชาชัย อิทธิพูนนรงค์การทำวัสดุโพลีเอทิลีนหดตัวได้ด้วยความร้อนโดยการ
ฉายรังสีแคมมา (FABRICATION OF A POLYETHYLENE HEAT-
SHRINKABLE MATERIAL BY GAMMA IRRADIATION) อ.ที่ปรึกษา :
ผศ.ชยากริต ศิริอุปัมภ์, อ.ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ มนิตร์ ช้อนสุข, 135
หน้า. ISBN 974-634-887-6

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาและทดลองทำวัสดุโพลีเอทิลีนหดตัวได้ด้วยความร้อนโดยใช้รังสีแคมมาจากโอดบอร์ต-60 ภายใต้เงื่อนไขของสภาวะการฉายรังสี ปริมาณรังสี แคมมาและความหนาของวัสดุ รวมทั้งทำการทดสอบคุณสมบัติเชิงกล การหาปริมาณเจล ซึ่งสามารถใช้อ้างอิงแทนปริมาณการเชื่อมโยงโมเลกุลได้ และหาจุดหลอมเหลวของฟิล์มด้วย

วัสดุที่ใช้ทำการวิจัยนี้ใช้ฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ การทดลองทำโดยเบรียบการหดของฟิล์ม ซึ่งทำให้ทราบว่าการเพิ่มปริมาณรังสีแคมมา (ในช่วง 0 ถึง 400 kGy) หรือการเพิ่มความหนาของฟิล์ม (25-125 ไมโครเมตร) จะทำให้ความสามารถในการหดของฟิล์มลดลง นอกจากนี้การเพิ่มปริมาณรังสีแคมมาอย่างมีผลต่อคุณสมบัติเชิงกลและจุดหลอมเหลวของฟิล์มคือมีแนวโน้มจะทำให้ฟิล์มมีความทนต่อแรงตึงได้มากขึ้นและทำให้ความสามารถในการหดของฟิล์มลดลงด้วย และมีผลทำให้จุดหลอมเหลวของฟิล์มลดลง แต่การเพิ่มปริมาณรังสีแคมมาที่สูงเกินไป (300 ถึง 400 kGy) กลับมีผลเสียต่อฟิล์มคือทำให้มีคุณสมบัติเชิงกลต่ำ ดังนั้นการเลือกปริมาณรังสีและความหนาของฟิล์มที่เหมาะสมว่าจะเป็นเท่าไรนั้นจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำวัสดุโพลีเอทิลีนหดตัวได้ด้วยความร้อนไปใช้งาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

C618794 :MAJOR NUCLEAR TECHNOLOGY

KEY WORD :RADIATION CROSSLINKING/GAMMA IRRADIATION

THAWATCHAI ITTHIPOONTHONAKORN:FABRICATION OF A
POLYETHYLENE HEAT-SHRINKABLE MATERIAL BY GAMMA
IRRADIATION. THESIS ADVISORS:ASST. PROF.CHYAGRIT
SIRI-UPATHUM AND MANIT SONSUK,125pp. ISBN 974-634-887-6

The objective of this research was to study the fabrication of heat-shrinkable polyethylene by gamma irradiation. The studies included irradiation in an inert gas or vacuum, variation of doses and thickness of films. Testing for mechanical properties, gel content and melting point at various radiation dose of films were also conducted.

Results from the experiment showed that increasing of radiation dose (100 to 400 kGy) and increasing of thickness of films (25 to 125 micrometers) resulted in decreasing in degree of shrinking. Tensile strength and elongation at break were found to be increased and decreased respectively at radiation dose from 100-400 kGy. Beyond 400 kGy the film properties became poorer than that from irradiation at lower doses.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ชยกริตร ศิริอุปถัมภ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนาย มานิตย์
ช้อนสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ
ของการวิจัยมาด้วยดีตลอดมา ขอขอบพระคุณสำนักงานพลังงานประมาณเพื่อสันติที่ได้ให้
ทุนการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง และเนื่องจากทุนการวิจัยในครั้งนี้บางส่วนได้รับมาจากทุน
อุดหนุนการวิจัยของ บัณฑิตวิทยาลัย จึงขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยมา ณ ที่นี่ด้วย
ท้ายนี้ ผู้วิจัยได้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา-มารดา ซึ่งสนับสนุนในด้านการเงิน
และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ด

บทที่

1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของวิจัย	2
1.4 ขั้นตอนการวิจัย	2
1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2. การทำฟิล์มโพลีเอทิลีนหดตัวได้ด้วยความร้อน	4
2.1 โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ	4
2.2 ผลของรังสีแกรมมาที่มีต่อโพลีเอทิลีน	6
2.3 ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเชื่อมโยงของโพลีเอทิลีนโดยรังสีแกรมมา ...	9
2.3.1 อุณหภูมิของการฉายรังสี	9
2.3.2 ออกซิเจน	9
2.3.3 Gas evolution	10
2.4 รูปแบบการผลิตพลาสติกหดตัวได้ด้วยความร้อน	10
2.4.1 การผลิต biaxially orienting polyethylene film โดย Cryovac TM Division of W.R.Grace	10
2.4.2 การผลิตท่อและแผ่นหดตัวได้ด้วยความร้อน ในประเทศญี่ปุ่น	11
2.4.3 การผลิตท่อโพลีเอทิลีนหดตัวได้ด้วยความร้อน ของ Joseph Silverman	14

2.5 สมบัติของฟิล์มหดตัวได้ด้วยความร้อน	15
2.5.1 องศาการหดตัว	17
2.5.2 Shrink tension	18
2.5.3 อุณหภูมิในการหด	19
2.5.4 กลไกในการหด	20
2.5.5 โพลีเมอร์สัณฐาน	20
2.5.6 Crystallizable polymers	22
2.5.7 Orientation effects	24
2.5.8 สมบัติของฟิล์มหดตัวได้ด้วยความร้อนที่ทำจาก โพลิเมอร์ที่สำคัญทางการค้าต่างๆ	24
2.6 การเปรียบเทียบการเชื่อมโยงโมเลกุลโดยวิธีการทางรังสีและเคมี	26
2.7 Differential scanning calorimeter (DSC)	27
 3. วัสดุอุปกรณ์ สารเคมี และวิธีดำเนินการวิจัย	29
3.1 วัสดุอุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ ในการเป่าฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ	29
3.2 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฉ่ายรังสีแกรมมา	30
3.3 วัสดุอุปกรณ์ในการทำฟิล์มหดตัวได้ด้วยความร้อน	32
3.4 วัสดุอุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการหาปริมาณเจล	33
3.5 อุปกรณ์ในการหาความต้านทานแรงดึง, elongation at break	34
3.6 วิธีการเป่าฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ	34
3.7 วิธีการฉ่ายรังสีแกรมมา	35
3.8 การหาอุณหภูมิที่เหมาะสมในการหดของ ฟิล์มหดตัวได้ด้วยความร้อน	35
3.9 การทำและ การหาปริมาณการหดของฟิล์มหดตัวได้ด้วยความร้อน ...	35
3.10 การหาปริมาณเจลในฟิล์ม	36
3.11 การหาค่าความต้านทานแรงดึง	36
3.12 การหาจุดหลอมเหลวของฟิล์มโพลีเอทิลีน	36
 4. ผลการทดลอง	37
4.1 การหาปริมาณเจล	37
4.2 ผลของอุณหภูมิที่มีต่อการหดของฟิล์ม	41
4.3 การหาร้อยละการหดของฟิล์มโพลีเอทิลีน	43

4.4 การทดสอบร้อยละการหดของ	
พิล์มโพลีเอทีนหดตัวได้ด้วยความร้อนในแนวตั้งจาก	70
4.5 การหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทีลีน	70
4.6 การทดสอบความต้านทานแรงดึงและ elongation at break ของพิล์มโพลีเอทีลีน	71
4.7 การทดสอบความต้านทานแรงดึงและ elongation at break ของ พิล์มโพลีเอทีลีนหดตัวได้ด้วยความร้อน	74
 5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	77
5.1 การหาปริมาณการเชื่อมโยง	77
5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการดึงและการหดของ พิล์มโพลีเอทีลีนหดตัวได้ด้วยความร้อน	77
5.2.1 เงื่อนไขของปริมาณรังสี	77
5.2.2 ความหนาของพิล์ม	78
5.2.3 สภาวะในบรรยายกาศของก้าชเฉี่ยยวัฒน์และสภาวะสุญญากาศ ...	78
5.3 ความสำคัญของ shrinking effect,E	78
5.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง shrinking effect กับความหนาของพิล์ม	78
5.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง shrinking effect กับปริมาณรังสีแกรมมา	78
5.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง shrinking effect กับปริมาณการดึง	79
5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างจุดหลอมเหลวของพิล์มกับปริมาณรังสี	79
5.5 การทดสอบคุณสมบัติเชิงกล	79
 เอกสารอ้างอิง	81
 ภาคผนวก ก	83
ภาคผนวก ข	123
ภาคผนวก ค	134
 ประวัติผู้เขียน	135

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ความสามารถในการเชื่อมโยงและการแตกพันธะหลัก เมื่อให้รังสีเพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยงเป็นโครงร่างแห่งสามมิติ ของโพลีเมอร์ชนิดต่าง ๆ ที่อุณหภูมิห้อง	8
2.2 ผลของ orientation ที่มีต่อสมบัติทางกายภาพของ PET และ PS	16
2.3 Glass-transition temperatures ของพลาสติกที่สำคัญทางการค้า	23
2.4 ข้อดีและข้อเสียของฟิล์มที่สำคัญทางการค้า	25
4.1 ปริมาณเจลของฟิล์มที่ฉายรังสีในปริมาณและสภาวะต่าง ๆ กัน	37
4.2 ผลของอุณหภูมิที่มีต่อการทดสอบ ฟิล์มโพลีเอทิลีนทดสอบตัวได้ด้วยความร้อน หนา 75 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 200 kGy ในสุญญากาศ	41
4.3 การทดสอบร้อยละการทดสอบ ฟิล์มโพลีเอทิลีนทดสอบตัวได้ด้วยความร้อนในแนวตั้งจาก	70
4.4 เปรียบเทียบจุดหลอมเหลวของฟิล์มโพลีเอทิลีนที่ได้รับรังสีแกรมมา ในปริมาณต่าง ๆ	71
4.5 ความต้านทานแรงดึงและ elongation at break ของฟิล์มโพลีเอทิลีน	72
4.6 ความต้านทานแรงดึงและ elongation at break ของฟิล์มโพลีเอทิลีนทดสอบตัวได้ด้วยความร้อน	74
1 ร้อยละการทดสอบฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนา 25 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 100 kGy ในบรรยากาศของก๊าซเฉื่อย	83
2 ร้อยละการทดสอบฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนา 50 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 100 kGy ในบรรยากาศของก๊าซเฉื่อย	84
3 ร้อยละการทดสอบฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนา 75 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 100 kGy ในบรรยากาศของก๊าซเฉื่อย	85
4 ร้อยละการทดสอบฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนา 100 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 100 kGy ในบรรยากาศของก๊าซเฉื่อย	86
5 ร้อยละการทดสอบฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนา 125 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 100 kGy ในบรรยากาศของก๊าซเฉื่อย	87
6 ร้อยละการทดสอบฟิล์มโพลีเอทิลีนความหนา 25 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกรมมา 200 kGy ในบรรยากาศของก๊าซเฉื่อย	88

39 ร้อยละการลดของฟิล์มโพลีเอทีลีนความหนา 100 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกมมา 400 kGy ในสุญญากาศ	121
40 ร้อยละการลดของฟิล์มโพลีเอทีลีนความหนา 125 ไมโครเมตร ฉายรังสีแกมมา 400 kGy ในสุญญากาศ	122
41 คุณลักษณะทางฟิสิกส์ของฟิล์มทดสอบตัวได้ด้วยความร้อน ตาม อก.1311-2538	134

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 กระบวนการผลิต biaxially orienting polyethylene film โดย Cryovac TM Division of W.R.Grace	11
2.2 Differential pressure method	12
2.3 Mechanical expansion แบบที่ 1	12
2.4 Mechanical expansion แบบที่ 2	13
2.5 วิธี Sheet wrapping	13
2.6 การผลิตและการใช้งานของห่อหด ที่ได้จากการผลิตของ Joseph Silverman	15
2.7 Impact strength และ Secant Modulus ของฟิล์มหดแบบต่างๆ	17
2.8 ลักษณะการหดที่อุณหภูมิต่างๆ	18
2.9 shrink energy(tension) ของ oriented polypropylene, polyethylene, polybutene และ polyvinyl chloride	19
2.10 อัตราการหดตัวของOPS เปรียบเทียบกับ orientation temperature	20
2.11 การคลายของความเค้นการหดที่สูญเสียไป	21
2.12 ผลของ orientation temperature ที่มีต่อความแข็งแรงดึงของโพลีสไตรีน	22
2.13 ความสัมพันธ์ของ heat of fusion ของโพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ ในการหลอมเหลว 2 ครั้ง กับปริมาณรังสี(โคบอลต์-60)	26
2.14 รูปแบบการวิเคราะห์ของ Differential scanning calorimetry	28
3.1 เครื่องเป่าฟิล์ม	29
3.2 เครื่องฉายรังสีแกมมา(Gamma cell 220)	30
3.3 ภาชนะสำหรับใส่ฟิล์มเพื่อฉายรังสีแกมมาในกاشเจือย	31
3.4 ภาชนะสำหรับใส่ฟิล์มเพื่อฉายรังสีแกมมาในสูญญากาศ	31
3.5 เครื่องดึงฟิล์มโพลีเอทิลีน	32
3.6 ชุดอุปกรณ์สำหรับหาปริมาณเจล	33
3.7 เครื่องวัดความต้านทานแรงดึง	34
4.1 ปริมาณเจลของฟิล์มโพลีเอทิลีนที่ฉายรังสีแกมมาในปริมาณต่างๆ	40
4.2 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแกมมา 100 kGy ในกاشเจือย	44

4.3 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 200 kGy ในก้าชเฉื่อย	45
4.4 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 300 kGy ในก้าชเฉื่อย	46
4.5 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 400 kGy ในก้าชเฉื่อย	47
4.6 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 100 kGy ในสุญญากาศ	48
4.7 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 200 kGy ในสุญญากาศ	49
4.8 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 300 kGy ในสุญญากาศ	50
4.9 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 400 kGy ในสุญญากาศ	51
4.10 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 100 kGy ในก้าชเฉื่อย	52
4.11 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 200 kGy ในก้าชเฉื่อย	53
4.12 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 300 kGy ในก้าชเฉื่อย	54
4.13 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 400 kGy ในก้าชเฉื่อย	55
4.14 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 100 kGy ในสุญญากาศ	56
4.15 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 200 kGy ในสุญญากาศ	57
4.16 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 300 kGy ในสุญญากาศ	58
4.17 การดึงและ shrinking effect ของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 400 kGy ในสุญญากาศ	59
4.18 การดึงและการหดของฟิล์มโพลีเอทีลีนหนา 25 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่างๆ ในก้าชเฉื่อย	60

4.19 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 50 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในก้าชเฉี่ยย	61
4.20 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 75 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในก้าชเฉี่ยย	62
4.21 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 100 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในก้าชเฉี่ยย	63
4.22 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 125 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในก้าชเฉี่ยย	64
4.23 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 25 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในสุญญากาศ	65
4.24 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 50 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในสุญญากาศ	66
4.25 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 75 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในสุญญากาศ	67
4.26 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 100 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในสุญญากาศ	68
4.27 การดึงและการหดของพิล์มโพลีเอทิลีนหนา 125 ไมโครเมตร ในรังสีแคมนา ปริมาณต่าง ๆ ในสุญญากาศ	69
1 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีนที่ไม่ได้รับรังสีแคมนา โดยใช้DSC	124
2 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 100 kGy ในก้าชเฉี่ยย โดยใช้DSC	125
3 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 200 kGy ในก้าชเฉี่ยย โดยใช้DSC	126
4 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 300 kGy ในก้าชเฉี่ยย โดยใช้DSC	127
5 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 400 kGy ในก้าชเฉี่ยย โดยใช้DSC	128
6 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 100 kGy ในสุญญากาศ โดยใช้DSC	129
7 ผลการหาจุดหลอมเหลวของพิล์มโพลีเอทิลีน ที่ได้รับรังสีแคมนา 200 kGy ในสุญญากาศ โดยใช้DSC	130

8 ผลการหาจุดหลอมเหลวของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแกรมมา 300 kGy ในสุญญากาศ โดยใช้DSC	131
9 ผลการหาจุดหลอมเหลวของฟิล์มโพลีเอทีลีน ที่ได้รับรังสีแกรมมา 400 kGy ในสุญญากาศ โดยใช้DSC	132
10 ผลการหาจุดหลอมเหลวของฟิล์มโพลีเอทีลีนที่ทำขึ้นเพื่อการค้า	133

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย